

Sygn. akt VI K 192/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Daniel Radwański

Protokolant Beata Filipów

po rozpoznaniu w dniach 02 grudnia i 17 grudnia 2015r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie

sprawy

B. B. - s. M. i M. z domu M. ur. (...) w S., zam. U., ul. (...), obywatelstwa polskiego, karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od stycznia 2003r. daty dziennej nieustalonej do dnia 27 lipca 2005r., a następnie od 21 lutego 2008r. do dnia 1 sierpnia 2014r. uporczywie uchylał się od wykonywania ciężącego na nim z mocy orzeczenia sądowego i ustawy obowiązku opieki, poprzez niełożenie na utrzymanie małoletniej córki L. B. reprezentowanej przez matkę R. P. i przez to naraził ją na niemożność zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych

tj. o czyn z art. art. 209 §1 kk

I. **u z n a j e** oskarżonego B. B. za winnego czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 209 §1 kk i za to na podstawie art. 209 §1 kk

s k a z u j e

go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu B. B. kary pozbawienia wolności **warunkowo zawieszona** na okres 3 (trzech) lat próby,

III. na podstawie art. 72 §1 pkt 3 kk **zobowiązuje** oskarżonego B. B. w okresie próby do wykonywania ciężącego na nim obowiązkułożenia na rzecz małoletniej córki L. B..

IV. na podstawie art. 624 §1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zwalnia** oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w tym opłaty, a wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI K 192/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 grudnia 2015r.

Oskarżony B. B. jest ojcem małoletniej K. G. oraz małoletniej pokrzywdzonej L. B. ur. (...)

Na podstawie ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w (...) sygn. akt III RC 45/02 oskarżony zobowiązał się płacić do rąk R. P. alimenty na rzecz małoletniej L. B. w kwocie 150 zł miesięcznie. Następnie na podstawie ugody zawartej

przed Sądem Rejonowym w (...) sygn. akt III RC 261/03 oskarżony zobowiązał się płacić do rąk R. P. alimenty na rzecz małoletniej L. B. w kwocie 180 zł miesięcznie. Na podstawie kolejnej ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w (...) sygn. akt III RC 27/10 oskarżony zobowiązał się płacić do rąk R. P. alimenty na rzecz małoletniej L. B. w kwocie 300 zł miesięcznie do dnia 15 każdego miesiąca.

Jedyną wpłatę na poczet w/w alimentów w wysokości 1400 zł oskarżony dokonał w dniu 9 stycznia 2003r. W okresie od stycznia 2003r. daty dziennej nieustalonej, do dnia 27 lipca 2005r., a następnie od 21 lutego 2008r. do dnia 1 sierpnia 2014r. oskarżony niełożył na utrzymanie małoletniej córki L. B., w tym przede wszystkim nie płacił należnych od niego alimentów.

W w/w okresie oskarżony realizował swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej córki K. G. płacąc do rąk jej matki po 250 zł miesięcznie.

Oskarżony przez okres trwania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego zatrudniony był jedynie przez krótkie okresy, a przeważnie nie miał stałej pracy i utrzymywał się z dochodów uzyskiwanych z prac dorywczych, a także pomocy finansowej matki M. B., u której mieszka.

W okresie objętym aktem oskarżenia małoletnia L. B. mieszkała z matką R. P. w U., S. i innych bliżej nieustalonych miejscowościach, a od końca 2012r. do bliżej nieustalonego dnia 2014r. w L.. W tym okresie oskarżony nie miał z nimi kontaktu. Następnie małoletnia zamieszkała u babki S. T. w U., a jej matka R. P. wyjechała do pracy do Wielkiej Brytanii. Matka małoletniej część swoich dochodów wysyła swojej matce z przeznaczeniem na utrzymanie L. B., jednakże pomimo tego S. T. musi na utrzymanie małoletniej pokrzywdzonej przeznaczać część swojej emerytury. W okresie, w którym małoletnia mieszkała w U., oskarżony kilka razy dał jej drobne kwoty. Jednakże z powodu niechęci małoletniej do kontaktów z nim, oskarżony zaprzestał dalszych kontaktów.

Na podstawie decyzji Burmistrza U. z dnia 30.05.2014r. oskarżony został uznany za dłużnika alimentacyjnego uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych. Na dzień 13.08.2014r. zadłużenie oskarżonego z tytułu alimentów na rzecz L. P. wynosiło 5.366 zł, z tytułu odsetek 6.018,92 zł, wobec ZUS 1397,90 zł, z tytułu zaliczki alimentacyjnej finansowanej z budżetu gminy (...) 6993 zł i wobec funduszu alimentacyjnego(...) 18.741,43 oraz odsetek z tego tytułu w kwocie 6.517,33 zł. Do chwili wydania wyroku w sprawie, oskarżony nie uregulował w/w zaległości nawet w części.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań R. P. (k.8), M. B. (k.131-132), L. B. (k.131), S. T. (k.131), decyzji z dnia 30.05.2014r. (k.3), odpisu prot. rozprawy (k.9), informacji komornika (k.13), karty rozliczeniowej (k.14), pisma (...) z dnia 12.08.2014r. (k.15), decyzji P.. Miasta L. z dnia 10.12.2012r. i 10.10.2013r. (k.17-20), informacji PUP z dnia 18.08.2014r. (k.23), informacji ZUS z dnia 04.09.2014r. (k.24-27), karty karnej (k.100), dowodów wpłat (k.116-129).

Oskarżony B. B. ma 38 lata. Jest kawalerem, ma dwójkę dzieci. Był karany. Jest bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych i pomocy matki.

S. faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów. Zeznania świadków, co do okoliczności związanych ze stanem majątkowym oskarżonego oraz realizowaniem przez niego obowiązku alimentacyjnego wobec małol. L. B., były spójne i kategoryczne. Świadcowie potwierdzili, że oskarżony nie płacił alimentów na rzecz pokrzywdzonej, a ciężar zapewnienia małoletniej koniecznego utrzymania w całości spoczywa na matce małoletniej, która była zmuszona wyjechać do pracy za granicę, oraz jej babce, która sprawuje bieżącą pieczę nad małoletnią. Brak realizacji przez oskarżonego obowiązku alimentacyjnego wobec L. B., znajdował potwierdzenie także w dokumentach wydanych przez komornika sądowego i organy właściwe dla wypłaty uprawnionej L. B. świadczeń alimentacyjnych.

Oskarżony B. B. przyznał się na rozprawie do zarzuczonego mu czynu i wyjaśnił (wyjaśnienia oskarżonego k.110-111), że jest bezrobotny, bez majątku, a niewielkie dochody uzyskiwane z prac dorywczych w części przeznaczają na zapłatę alimentów na rzecz swojej córki K. G.. Wyjaśnił ponadto, że płaci alimenty tylko na jedno dziecko, aby nie zalegać ze świadczeniami przynajmniej na rzecz jednej uprawnionej. Wyjaśnił też, że małoletniej dawał drobne kwoty na słodycze, gdy spotykał ją w U..

Wyjaśnienia oskarżonego były wiarygodne i znajdowały potwierdzenie w zeznaniach świadków oraz dowodach w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach.

Sąd zważył, co następuje:

Na podstawie dokonanych ustaleń faktycznych Sąd stwierdził, że oskarżony B. B. dopuścił się czynu z art. 209 § 1 kk zarzuconego mu w akcie oskarżenia czynu.

Występek z art. 209 § 1 kk który popełnia ten, kto uporczywie uchyla się od wykonania ciężącego na nim, z mocy ustawy lub orzeczenia sądowego obowiązku opieki, przez niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej lub innej osoby i przez to naraża ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Czyn został popełniony w ten sposób, że w okresie wskazanym w akcie oskarżenia, B. B. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy i tytułów wykonawczych Sądu Rejonowego w (...) Sądem Rejonowym w (...) sygn. akt III RC 45/02, III RC 261/03 i III RC 27/10, obowiązku alimentacyjnego wobec córki L. B., czym naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Istotą tego czynu, jest "uporczywość" rozumiana, jako zachowanie długotrwałe, powtarzalne, nacechowane złą wolą i nieustępliwością, skierowaną na niewywiązywanie się z obowiązku płacenia alimentów, przez osobę mając obiektywną możliwość wykonania tego obowiązku. S. tego, rozciągniętego w dłuższym czasie, nie przerywa krótkotrwałe realizowanie obowiązku. Zachowanie to musi z kolei powodować stan bezpośredniego i konkretnego zagrożenia niemożnością zaspokojenia potrzeb osoby uprawnionej. Te podstawowe potrzeby, to nie tylko potrzeby w zakresie minimum egzystencji jak wyżywienie, odzież, potrzeby higieniczne, ale również potrzeby związane z uzyskaniem niezbędnego wykształcenia i korzystaniem z dóbr kulturalnych. Skutku tego przestępstwa nie usuwa fakt, że potrzeby te są zaspokajane przez inną osobę, np. drugiego z rodziców, który czyni to kosztem znacznych poświęceń albo w wyniku świadczeń dokonywanych z funduszy publicznych.

Z ustalonego stanu faktycznego wynikało, że zachowanie oskarżonego spełniało wskazane znamiona czynu z art. 209 § 1 kk.

Oskarżony jest młody, zdrowy i zdolny pracy, a przy wykazaniu wymaganej od niego determinacji do wykonywania pracy zarobkowej, mógłaby uzyskiwać wynagrodzenie, chociażby w minimalnej ustawowej wysokości, które pozwalałoby mu na płacenie alimentów. Zresztą oskarżony wyjaśnił, że z prac dorywczych uzyskuje dochody, z których płaci alimenty na drugie dziecko. Oskarżony ma więc możliwość zaspokajania, przynajmniej w części roszczeń alimentacyjnych obu córek.

Jednakże oskarżony tego nie robił i celowo zaspokajał potrzeby tylko jednej córki, z którą czuł się bliżej związany, mając jednocześnie świadomość, że sytuacja ta może spowodować dla niego negatywne skutki z powodu nie alimentacji L. B..

W ustalonym stanie faktycznym, potrzeby pokrzywdzonej były pokrywane z funduszu alimentacyjnego, ale także przez ich matkę, która podjęła wysiłek pracy zarobkowej za granicą oraz dzięki pomocy S. T., co usunęło realne zagrożenie dla zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych małoletniej pokrzywdzonej.

Za czyn stanowiący przestępstwo z art. z art. 209§1 kk Sąd skazał oskarżonego na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta została wymierzona blisko dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął długi okres nie alimentacji i oraz powstałe w jej wyniku znaczne zadłużenie wobec instytucji publicznych. Natomiast jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował stronę podmiotową zaniechania oskarżonego, który co do zasady widział konieczność płacenia alimentów na obie córki, jednakże z powodu braku regularnych dochodów, pozwalających mu na płacenie wszystkich swoich zobowiązań alimentacyjnych, wybrał wg. niego mniejsze zło i realizowanie w całości obowiązku tylko w stosunku do jednej z córek.

Na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu B. B. kary pozbawienia wolności, Sąd warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. Długość okresu warunkowego zawieszenia wykonania

kary pozbawienia wolności uwzględniała funkcję prewencyjną orzeczonej kary. Oskarżony został skazany za czyn, który był rozciągnięty czasowo i do jego znamion należała uporczywość. Ponadto przewidywany czas trwania obowiązku alimentacyjnego wobec małol. L. B. może wynosić jeszcze co najmniej trzy lata. Dlatego ważne było, aby okres zawieszenia wykonania kary pozbawiania wolności, mobilizował oskarżonego do wykonywania obowiązku alimentacyjnego wobec pokrzywdzonej. Tym samym zrealizowana zostanie funkcja prewencyjna i wychowawcza kary. Na podstawie art. 72 §1 pkt 3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego B. B. w okresie próby do wykonywania ciężącego na nim obowiązku lożenia na rzecz małoletniej córki L. B..

Na podstawie art. 624 §1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) Sąd zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w tym opłaty, a wydatkami obciążył Skarb Państwa. Orzeczenie to znajdowało uzasadnienie w trudnej sytuacji majątkowej skazanego oraz ciężących na nim zobowiązań alimentacyjnych w dużej wysokości.